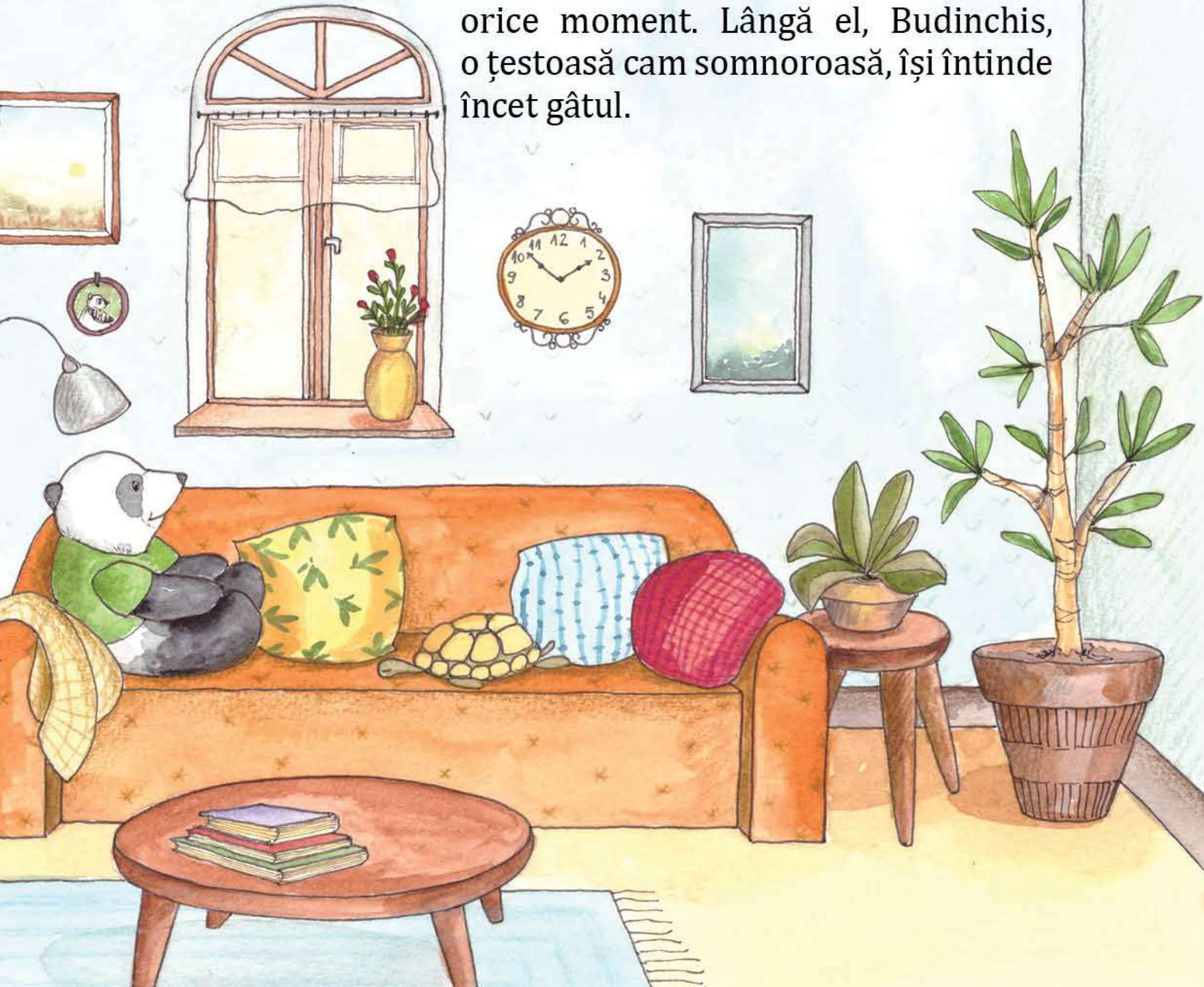

Pandahaț, ursulețul panda, stă pe canapea și privește ceasul de pe perete.

Tic-tac, tic-tac!

Părinții lui trebuie să sosească în orice moment. Lângă el, Budinchis, o țestoasă cam somnoroasă, își întinde încet gâtul.

Deodată, ușa se deschide larg și părinții lui Pandahaț intră în casă. Tata ține în mână un coșuleț. Mama vine repede lângă Pandahaț și îl ia în brațe.

— Mi-a fost dor de tine, puiule, îi spune ea.

— Și mie, mami, de tine! Dar unde e? Unde e surioara mea? strigă nerăbdător Pandahaț.

— E aici, în coșuleț, învelită cu păturica de la tine. Uite, ți-a luat și ea un cadou, spune mama încet și îi arată lui Pandahaț un puzzle.

— Uau! E de la surioara mea? Ce frumos! strigă entuziasmat acesta. Mulțumesc!

— Șșșș! spune tatăl său, cu un zâmbet blând. Te rog, poți să vorbești puțin mai încet? Doarme surioara ta, îi explică el.

*Bebelușii
au nevoie
de mult somn
ca să crească.*

